

מסכת סנהדרין

פרק ד משנה א

אֶחָד דִּינֵי מָמוֹנוֹת וְאֶחָד דִּינֵי נַפְשׁוֹת, בְּדִרְיָשָׁה וּבִמְקוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כד) מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם. מֵה בֵּין דִּינֵי מָמוֹנוֹת לְדִינֵי נַפְשׁוֹת. דִּינֵי מָמוֹנוֹת בְּשִׁלְשָׁה, וְדִינֵי נַפְשׁוֹת בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת פּוֹתֵחִין בֵּין לְזָכוֹת בֵּין לְחוּבָה, וְדִינֵי נַפְשׁוֹת פּוֹתֵחִין לְזָכוֹת וְאִין פּוֹתֵחִין לְחוּבָה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת מֵטִין עַל פִּי אֶחָד בֵּין לְזָכוֹת בֵּין לְחוּבָה, וְדִינֵי נַפְשׁוֹת מֵטִין עַל פִּי אֶחָד לְזָכוֹת וְעַל פִּי שְׁנַיִם לְחוּבָה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת מִחְזִירִין בֵּין לְזָכוֹת בֵּין לְחוּבָה, דִּינֵי נַפְשׁוֹת מִחְזִירִין לְזָכוֹת וְאִין מִחְזִירִין לְחוּבָה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת הֵכָל מְלָמְדִין זְכוֹת וְחוּבָה, דִּינֵי נַפְשׁוֹת הֵכָל מְלָמְדִין זְכוֹת וְאִין הֵכָל מְלָמְדִין חוּבָה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת הֵמְלִיךְ חוּבָה מְלָמְד זְכוֹת וְהֵמְלִיךְ זְכוֹת מְלָמְד חוּבָה, דִּינֵי נַפְשׁוֹת הֵמְלִיךְ חוּבָה מְלָמְד זְכוֹת, אֲבָל הֵמְלִיךְ זְכוֹת אִין יָכוֹל לְחַזֵּר וּלְלַמֵּד חוּבָה. דִּינֵי מָמוֹנוֹת דָּגִין בַּיּוֹם וּגּוֹמְרִין בַּלַּיְלָה,

דייני נפשות דנין ביום וגומרין ביום. דייני ממונות גומרין בו
ביום בין לזכות בין לחובה, דייני נפשות גומרין בו ביום
לזכות וביום שלאחריו לחובה, לפיכך אין דנין לא בערב
שבת ולא בערב יום טוב: